

הפרשה אצל השכנים

— בוא תשמע!!!
— אינו צורך, אני שומע מכאן היטב

הודות לקארוטי
המצוי בחלבניה של מטע'

המגררניה עם חלב, בקנותכם 2 חבילות חלבניה דרשו חבילות מפיות חינם.

כל נערה-יופיה בידיה

רק מאמץ קטן ורצון טוב דרושים כדי להיראות יפה ומטופחת.

עוזרך הנאמן — הוא

רויאלוויט • ROYALVIT

הקורס המפורסם לפי ד"ר לברן, פריט, המכיל ג'לן רויאל, מנן על עורך ורסמיתו העדינות, שונע התהוות קמחי פנים ומסתר את גוון עורך עלידי פעילות של מחזור חדש.

הפפיץ בישראל: לילית

פרסום ציפס

Advertisement for Royalvit featuring a logo with a woman's face and text: תעודה מס' 3495, אנו מאשרים בזה כי, מר. יוליה ישראלי, זכה בתחרות, נהג זהיר 1061, ליו תעודת כבוד לנהג, ה-3679 לנחמית בתאונות!

הדת לבן

ובכן, דויד בוגרין ככל ואת ניצח — ומרכז ומפא"י הדיח את לבנו (העולם הזה 1220) חרף מאמציהם, ועל אף אנשיהרות ואנשיהמעמלן במדינה הזאת, ניצח, אני רק יכול לאחל לו ימים אשר איחל יונה כסה לבו אשכולי, ימים ארוכים ככל האפשר, כדי שיספיק לטאת בהם את ייסורי המצפון ער אשר עולל ללבנו ולמדינה כולה.

דויד שיער, ירושלים
האני מציע שכל אורח שתואלו על חיפול הדמוקרטיה ישא על שרובול סרט שחור, ער רקע כחול-לבן...

יצחק בריכובא, ירושלים
הדת איש שנפא שרובול לזיופים, במקום הדת הוייפמיה והמפנים עליהם,

נתן א. מנגן

היתכן רק בספלנה ובשלטון רורניים-למחצה. הדת לבנו היא פרי ברית-כאושים בין צעיריהוזהר, המסלכתיים של מר בני גוריון לבין מנגנון הלחץ וההפחדה של ראשי-מ"ח אלמוני, שובר שביתות-המופעלים מאו בנוסח, "חופי הכרז" ומעורר מסעי-הצעה ל"אחד בדרור".

והד הסטידנטים, ליד החוג הרעיוני, לעומתה, תלאביב

מעשה העתונאי אלי תבור ושלמה אליב אינו יאה ואינו נאה לעתונאים, אלא אישית הייתה נוכח הפננה שנערכה לפני אולם "אחל" וראיתי כיצד נציג משרכת, העולם הזה שיקר בנוכחות שומר ואמר שבא להתי קין מיקרופונים, חאם יאה לעתונאי לשקר לנציג החוקף בנליונכס הקורס יצאתם נגד מר בור ששיקר בבית המשפט. אין מרחק לכך כה מעשה זה לבין המעשה שעשה זמרכם... אין לכם שום זכות מוסרית ומפעלית להיכנס לסיכום ערכו מפא"י, כשם שאינכם מתירים לנכוחת לעתונאים ב"ישיבות המערכת שלכם.

זאב ויס, ירושלים
עד כמה שידוע לנו, כל המשתתפים בישיבות מערכת העולם הזה הגנו תתונאים, פרט למשתתפים המזויים — כגון מכשיח האזנה — ממעטם ראשי מפא"י ושליחיהם.

ציפסחם את מרופסור יעקב בראור (העזי ים הזה 1219) שבהיא את המסוק התנכי: "צעיר אכזבי וניכוח", הרני מוחה כלי-התקף ער פניעה המורה וז, ישנם כל "זמנים" לא פחות ניבולם.

פועל-ביניין "צעיר", 19
כאחד מודיווי אמר פנתם לבנו כי אף אב יודח, אין ספק כי עצר את גלגלי הדיקטטורה לשנים רבות. ידוים ירקים, אין אשליה מסוכנת סוף המספרע מול מכלית אדומה לא יעצור, כטרם יתקלו פרניו בנומות ובקור בנות חרשים... אנשיההרות שעמדו בכנורה ונספו את נאונותיהם מול מדעי חוקן, מצויים עתה יותר מאשר איפעם לעמוד איהר, לקראת הקרב הכא, יובל רותם, ירושלים

אנב בארקיסטורה של רוע, שלא הועתקה עידידי נרופלם מוסט (העולם הזה 1218): אייפשר לסלוח לרוש שהחסיר מתוכה את הרזן החצר, נתו א.

אליק מג, גבעתיים
הקוריסורה המתקנת והמושלמת, כהצעת הקוריסור מג — ראה ציור.

נכתחי בהצננה של "מרי סמיוארט", שי נערכה במיחה לפעילי ההסתדרות, אורח כבוד באותה הצננה היה משח דיון — שהופיע בלי התראה, שכן הושב על כיסא המעבר זה היה בריוק למחנת החלסת החברה של מרכז מפא"י, כשהניע המחזה לשרד, לא רוב קולות הוא קול הצעק, פרי הקהל כמתיאורכפיים.

דויד לוי, תלאביב
אבל לא משה דיון, מה?

מעבירים בכיוון הפוך
אינני מבין איך אפשר להניע לבורות כואת, שנילה מחבר הרשימה, "ציונות אכז רית" (העולם הזה 1218).

המחבר משווה את איסוריהעליות המארי קאית עם, המינהג בישראל להסיל עונשים כבדים על צעירים ערביים, המנסים לעבור א הנבול לארץ שכנה". הכבירו לאיש, שי הערבים יכולים לצאת את הארץ באופן היפשי, כמה שרוצים, צריך רק שיפנו לשם זה למשרדהחוק ויסקלו את תדרכונים, אפי ליו בהמוניהם.

העונשים המולו על הצעירים הערביים הני" לא כנלל רעונם לעבור לארץ שכנה, אלא כנלל זה שהם ניסו לעשות זאת בדרך בלתי-ליגלית.

א. הרזובה, חיפה
הוא הדין לגבי יהודי מארקו אשר, כמו ערביי ישראל, מתקשים להשיג דרכון.

כולם ירצו לחזור?

קראתי בעניין רב את סידרת המאמרים על הפליטים הערבים (העולם הזה 1212 והלאה). ברבר אחר מסכים אני עם אורי אבנרי: וזה כנוגע לטרנדית של הפליטים עצמם, נרמה שרוב בני עמנו הרגיש את הטעם המר של היות פליט.

על סמך מה קבע העורך שרק 200 אלף פליטים יסכימו לחזור? לדעתך, יש לקחת בחשבון שכל הפליטים ירצו לחזור, ולא המספר הקטן ביותר, הנוח לו.

אשר לכסף שיזרם, כביכול, ממעצמות העולם, לכסוי קליטת הפליטים: כמעט הכלכלי הנוכחי, עם כל רצונה לשלום, לא תוכל ארצות-הברית למזר מיליונים, ואילו ברית-המועצות, הרי בסיסה המוסרי במרחב העמי הוא רק כוחות הפיכוד הישראלי-ערבי. ביום בו יושג השלום, יעדיפו ארצות המרחב איחלות, ואחת המעצמות שתסכול מכר תהיה ברית-המועצות.

נרמה שרבריו של הקורא עמוס היים נתי נים, ובהם הוא טוען שקורס חייבות להתי בצע הפיכות מדיניות כמרדנות, ואחר כך יהיה קל לפתור את הבעיה. לא רק אנו חייבים לחזור לפיתרון הבעיה, אלא גם הערבים.

שלמה שרגאי, חולון

תנו לזמן לעשות את שלו, כבר עכשיו מזוהר שר האוצר שבקרוס נסכול, מתחרן יזרים עובדות, עורר המשישש נסכול, נתחנן מפני הפליטים שיחזרו ארצה, הסוכנות הי יהודית עור תראה בהם העתודה היחידה ליישוב שממות הנגב, אחם צוחקים מה? הכו ותראו...

דניאל אגוזי, טבריה
לא, בוכים.

למען השם

ראשית, עלי להעיר כי טענתם (העולם הזה 1216) וכתבתם ערם קאכס במקום עצאם קאכס, הוא כתב פעם למערכת, "העולם הזה" מדוע מפלים את הדררוים לרעה, והינה עכשיו עבר את הנבול לעוה. הוא המיד התרחק מלאומו וטען שהוא יהודי בכדי לי כות בכנות יהודיות, והכיר בחורות בשמו הכדורי... אני מקווה שהיתנו לו סנה טובה ישם למען היהודיות שהלך עמו.

מרים אלמליה, באר-שבע

פני האטלס

שמי אלב שהתחלתי לכתוב קוננו בח"א הידיעה — הקוננו — כנראה מפני שבי אנגלית וגרמנית (ואולי גם בשפות אחרות) מוספים להם של ארין זו את מלתיודרי עה, המכלמה ל"א הידיעה העברית. אינני בלשו נרדל, אבל אני מניח כי יענו, לכם כך הבלשנים המלומדים היושבים במערכת. אם כן, מקווה אני שתהיו עכבים ולהבא תכתבו, בין השאר, השוויי, התוכנית, הי האג, ואולי אשילו הקהיר, בירת רע"ם היא אחת הערים המעטות שהצפתים מוספים ל"שם, כנראה מרוב סימפסיה, את מלתי הידיעה.

חיים אטלס, תלאביב
על פני האטלס, כפי שהקורא אטלס מעיר בצדק, אין מקום לתרגומים: הקוננו זורם במדינת קוננו.

ריווח והפסד

אני מבקש מכם, אל תגלו לי את שם המניה שלכם, אם רק ארע מיהו — ארצה אותו! איך יכול היה לשבש את השורות, דווקא בכדיהה של חומר אברהם וילקומיר? כפי (העולם הזה 1220)? אני כבר יודע שיהודי אחד מבר את בית הועד הפועל ליהודי שני ויהודי שלישי שאף את הרא שון: "מה יצא לך מזה הרי מברת לו משנה שאינו שידך לך והוא נתן לך צ'ס בלי כיסוי. מה הרווחת מכל העניין?" והתשובה של היהודי — עירובייה שלמה של ארי תיות: מה התשובה לכל הרוחות?

דויד יסער, נתניה
ענה רבינוביץ לחיימוביץ: "עט הנובע שלו".

האזרה רוצה לבחוק

כל הכבוד לגילי נלוי, אבל למעטים היא עוברת את הנבול, כמו בקאריסטורה היפא נית (העולם הזה 1220). יפה מאוד מצידה שהיא נאותה לציין: "מה צוחקים היפאי נים" מה שאני רוצה לדעת זה: מה פצחתי בקאריסטורה הזו, הה?

נורית לביא, חיפה
את זאת, הקוראה לביא, יש לשאול את היפאנים.

נערות השבוע

בעוברי השבוע ברחוב, נתקלו עיני בשער של השבועון "ליו", מופיעה בו סופיה

חרדה מול סופיה

לורן, משום מה נרמה לי שראיתי לא מומן שער כזה של "העולם הזה", לא של סופיה, אבל של הפוזה.

נחמה גרין, נתניה
ערביי ישראל מתקשים להשיג דרכון.